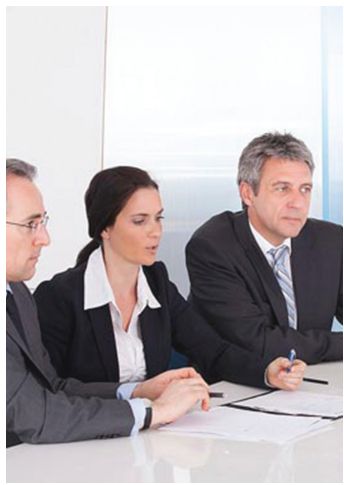

Актуально

Мрієте про посаду в міжнародній компанії? Скористайтеся порадами Центру «Перспектива», і мрія стане реальністю

стор. **2**

Видатні особистості

КНЕУ пишається своїми викладачами, які в різні епохи надихали студентство. Один з таких педагогів – Євген СЛУЦЬКИЙ

стор. **4**

Традиції

Мити вчителям ноги чи чаювати з ними у класі – кожна країна має свої вподобання у святкуванні Дня вчителя

стор. **6**

ЕКОНОМІСТ

Газета Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана
№ 12 – 13 (1487–1488) e-mail: economist@kneu.edu.ua Жовтень 2017 р.

З Днем освітян!

Щиро вітаю вас із професійним святом – Днем працівника освіти, яке об'єднує всіх, хто відчиняє двері в неосяжний світ знань, науки і мудрості.

У цей особливий для нас день прийміть мою сердечну вдячність та глибоку пошану за вашу невтомну працю, терпіння, віддане служіння обраній справі, високий професіоналізм, а разом з тим, доброту і тепло, яке ви кожного дня даруєте студентам. Ми – колектив, який пройшов велику життєву та професійну школу, володіючи неабияким досвідом на освітянській ниві, присвятив своє життя цікавій, подвижницькій і соціально значущій професії.

Високе покликання Педагога є визначальним для держави і суспільства, особливо в умовах глобальних

викликів. Ми разом своєю працею формуємо передумови економічного процвітання й духовного відродження України. Закликаю до єдності та згуртованості однодумців для утвердження високого конкурентного статусу рідного університету! Хай цей навчальний рік для нас стане етапом нових можливостей, партнерства та інноваційного розвитку!

Нехай кожен ваш день повниться новими перемогами, здійснюються усі ваші плани та проекти в ім'я світлого та мирного майбутнього нашої держави! Від щирого серця бажаю вам міцного здоров'я, творчої настиги, значних наукових досягнень і професійного зростання. Щастя, злагоди, любові і добробуту вам та вашим родинам!

Ректор, професор Дмитро ЛУК'ЯНЕНКО

науково-педагогічний склад

КНЕУ –

понад

1080

працівників

РОБОТА ТВОЄЇ МРІЇ

Особливості працевлаштування в міжнародні компанії

Оксана ЧУБ

Директор Центру зв'язків з роботодавцями та сприяння працевлаштуванню студентів «Перспектива»

Катерина НОВІКОВА

Менеджер з розвитку бізнесу рекрутингової компанії Newbreed

За попередніми підрахунками експертів, в останні роки співвідношення вакансій до резюме на українському ринку праці складають 1:30. Роботодавці не можуть знайти своїх ідеальних кандидатів, а шукачі – омріяне місце роботи. Чому?

Перш за все, через брак у претендентів необхідних навичок, досвіду роботи або особистісних характеристик. Це стосується не лише молоді, але й спеціалістів з досвідом роботи. Як випускникам вишів знайти «найкоротший шлях» до компанії зі світовим ім'ям?

П'ЯТЬ КРОКІВ ДО МІЖНАРОДНОЇ КОМПАНІЇ

Узагальнюючи багаторічний досвід співпраці з міжнародними компаніями та студентами, які шукають роботу, Центр «Перспектива» пропонує практичні рекомендації з пошуку роботи:

1. Досконало досліди себе!

- Що я вмію?
 - В чому моя унікальність?
 - Які мої сильні сторони?
 - Чим я можу пишатись?
 - Чому я можу навчити інших?
- Візьми аркуш паперу і запиши відповіді для візуалізації своїх конкурентних переваг.

2. Досліди всі можливі ресурси та визнач перелік компаній, в яких ти мрієш працювати.

- Звернись до центрів розвитку кар'єри в своєму навчальному закладі.
 - Відвідай усі кар'єрні заходи для студентів та випускників.
 - Став більше запитань викладачам та експертам з бізнесу.
 - Обери для себе ТОП-10 компаній, в яких би ти хотів працювати, та слідувай за їхніми новинами.
 - Визнач вимоги до компанії-роботодавця.
- Склади власний графік кар'єрних заходів на найближчі півроку.

3. Отримуй практичний досвід та розвивай свої найкращі якості.

- Спілкуйся з ейчарами на сторінках в соціальних мережах,

форумах, тренінгах, майстер-класах та ярмарках вакансій.

- Стань активним учасником університетських та міжнародних студентських організацій.
- Будь сміливим та бери участь в конкурсах, квестах, бізнес-кейсах та інших активностях.

4. Створи кар'єрне портфоліо

- Напиши резюме кількома мовами.
- Зніми коротку презентацію про себе.
- Розроби мотиваційний лист (чому ти хочеш працювати в тій чи іншій компанії).
- Склади в папку всі необхідні документи для працевлаштування (паспорт, ідентифікаційний код, водійські права, диплом про освіту, сертифікати про додаткове навчання або знання іноземних мов).

5. Стань учасником програм

Долучися до стажування у міжнародній компанії!

Команда Центру сприяння працевлаштуванню «Перспектива» нашого університету готова допомогти реалізувати вищезазначені заходи.

Запрошуємо студентів 2 листопада 2017 року стати активними учасниками заходу з працевлаштування та пошуку нових кар'єрних можливостей – ярмарку вакансій.

Чому варто відвідати ярмарок?

Основними учасниками ярмарків вакансій є компанії зі світовим ім'ям, які готові брати на роботу студентів та випускників саме нашого університету. Кожного року студенти, що завітали на захід, мають змогу познайомитись та поспілкуватись з провідними спеціалістами відомих компаній за короткий

проміжок часу та в одному місці, залишити своє резюме, отримати кар'єрну консультацію, дізнатися унікальні факти про учасників ярмарку та знайти своє перше робоче місце. Прагнучи поєднати інтереси і студентів, і роботодавців, Центр «Перспектива» завжди слідує за тенденціями молодіжного ринку праці та зорієнтований на цікавий формат проведення ярмарку. Тому партнером

осіннього заходу з пошуку вакансій стали наші друзі, які вже багато років підтримують нас – рекрутингова компанія Newbreed. Отож, всі учасники ярмарку будуть залучені до:

- кар'єрних конкурсів;
- практичних завдань;
- майстер-класів від фахівців провідних компаній;
- бізнес-кейсів;
- опитувань;
- можливостей отримати призи.

УВАГА! КОНКУРС!

Напередодні ярмарку, а саме з **2 жовтня**, стартує довгоочікуваний конкурс серед студентів. Цього року заплановано роботу у трьох номінаціях:

- найкраще резюме – **CV-hero**;
 - найкраще **відеорезюме**;
 - найкраще CoverLetter про власні таланти.
- Слідкуйте за нашими анонсами та новинами у соціальних мережах.

До того ж, організатори та партнери ярмарку завжди готові відповісти на кожне питання особисто та надати рекомендації щодо складання резюме, участі в конкурсах та інші питання з розвитку кар'єри.

Центр працевлаштування «Перспектива»

www.facebook.com/perspektivakneu
Центральний корпус КНЕУ ім. В. Гетьмана,
пр. Перемоги, 54/1, каб. 141
+38 044 456 0566

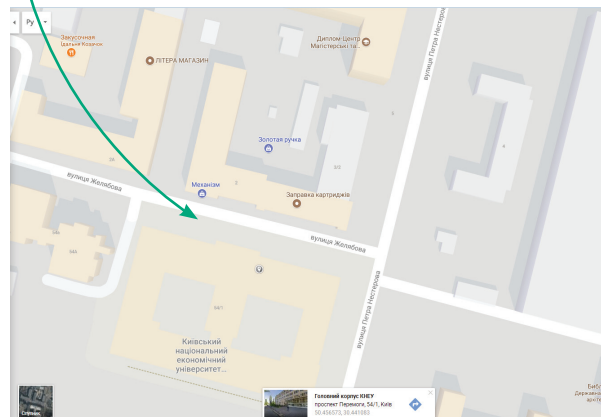
Щоденно з пн. по пт. з 10:00 до 17:00.

Рекрутингова компанія

Newbreed

www.facebook.com/NewbreedUkraine
career@newbreed.com.ua
+38 050 469 9303

Щоденно з пн. по нд. з 10:00 до 17:00.

PROFWEEKEND

З космічною швидкістю пролетіли два місяці літа. Для когось безтурботні, а для когось насичені працею. Та хай там що, літо зарядило нас сонячними посмішками, світлими ідеями та теплими емоціями. До такого комплексу не вистачає лише комфортних аудиторій, «серйозних студентів ☺» та «веселих викладачів ☺». Не знаємо, як ви, а Профком студентів щоразу з нетерпінням чекає нового навчального року, знайомства з креативними першокурсниками, роботи «зі» студентами та «для» них.

Ольга ЧАБАНЮК

Голова профкому студентів та аспірантів

Ірина ЛЯХІНА

Заступник голови, голова організаційно-фінансової комісії університету

Катерина ДАВИДКОВА

Голова профбюро ОЕФ

Робота в стінах КНЕУ кипить завжди. Робота важка, але різноманітна та плідна. Не сумували влітку і ми. Поки ви насичувались вітаміном D на морі, ми збирали ідеї для урізноманітнення вашого навчання.

Отож... Навчальний рік в КНЕУ розпочався... Але не з конспектів та безсонних ночей, а з веселих облич, запальних танців та широкіх емоцій. Профком студентів та аспірантів КНЕУ починав цей рік з фестивалю «PROFweekend».

Підготовка до фестивалю була довгою та складною, але головне – спільною. Ми дякуємо завідувачу кафедри фізичного виховання, керівництву стадіону «Економіст», що другий рік поспіль гостинно приймають нас, Центру культури і мистецтв – за те, що забезпечують апаратурою для музичного супроводу фестивалю, і всій творчій та професійній команді профспілкового активу. Ми раді, що в нашому університеті цілі досягаються спільними зусиллями, роботою в команді.

PROFweekend – фестиваль, насамперед, для наших нових друзів та колег – першокурсників. Ми знаємо, як це складно – починати навчання в вищому навчальному закладі без старих друзів. Тому вирішили подарувати їм можливість знайти нових, адже сім'я КНЕУ привітна, велика і дружна.

На фестивалі сумувати не було коли: ми грали, змагались, танцювали, шукали скарби – ох, всього не перерахуєш. Давайте розбиратись по черзі. Влаштуємо такий собі «екскурсу по ФЕСТУ».

Зупинка 1. Гра «Мафія». Тут панувала атмосфера інтриги та загадковості. Наші студенти збирали докупи всі свої знання з логіки та психології, намагались розгадати

секрети нічного міста. Гра настільки захопила учасників, що вони продовжували грати до самого початку нагородження.

Зупинка 2. Гра «ALIAS». Студенти намагались пояснити та вгадати більше 12 слів за одну хвилину. Гру ми ускладнили, надавши учасникам карточки зі словами не на економічну тематику. Тоді для студентів КНЕУ гра була б надто легкою ☺.

Зупинка 3. Гра «Твістер». Стара, добре знайома для всіх гра, але від того не менш цікава. Тут збиралась найбільша кількість людей. Бо цікаво було не лише грати, а й просто спостерігати.

Зупинка 4. Гра «Забивайка». Хоча, мабуть, правильніше було б назвати – «територія хлопців». Бо виглядало це справді так. Юні футболісти намагались влучити м'ячем у підвішені на воротах шини. Наші хлопці молодці, але спростити конкурс все ж довелося.

Зупинка 5. Гра «Вінні Пух». Учасники показували пісні та фрази, не використовуючи слів. Задача інших була вгадати, що ж намагається їм пояснити «Вінні».

Зупинка 6. Конкурс «Бий по кульках». Гравці намагались придумати найоригінальніший спосіб, як можна лопнути кульку в парі. Який спосіб переміг – залишимо в секреті.

Зупинка 7. Конкурс «Обирайка». Тут гравцям доводилось виконувати різноманітні завдання ведучого. При цьому погоджуватись на виконання доводилось не знаючи умов. Та наші конкурсанти впорались з усім. Хіба є щось, що не під силу студенту кращого економічного вузу країни – КНЕУ?

Поки одні грали – інші фотографувались. Для цього у нас була спеціально підготована фотозона. Робити фото теж справа нелег-

ка, тому ми провели ще й фото-конкурс. Переможцем стало фото з фесту, яке набрало найбільшу кількість вподобань в Інстаграмі.

Сюрпризів до фестивалю ми готували багато. Три з них були заховані на території стадіону. КНЕУвці проявили себе і як справжні детективи. Після підказок ведучих всі скарби було віднайдені.

Стільки всього, але водночас чогось не вистачає. Не вистачає кольорів, правда? Що ж. Тоді розфарбуємо цей вечір фарбами холі.

Ведучий починає зворотній відлік: «Три, два, один!» – мить... і сіре повітря перетворюється на різнокольорову хмару. Червоний, зелений, рожевий, жовтий, блакитний – чи міг хтось колись подумати, що навколо може бути так яскраво. Кілька хвилин, а пам'ять відмотала назад 10 років життя. Тут і зараз лише діти, дитячий сміх, дитячі емоції. Дорослими ми побудемо потім. А зараз ми просто насолоджуємось моментом.

На цьому програма фестивалю не закінчилась. Зустрічали вогняний захід сонця ми разом з фаер-шоу від студента обліково-економічного факультету Даниїла ТЮТЮННИКА. Це було щось неймовірне. Він запалив...

Ми подбали про те, щоб фестиваль залишився не лише в пам'яті телефону та спогадах. Протягом фесту працював інстапринтер, щоб учасники мали можливість забрати частинку афмосфери цього дня з собою.

В ігри пограли, в конкурсах участь взяли, потанцювали – час і відпочити. Завершували вечір переглядом фільму «Завжди говори ТАК».

Наш фестиваль закінчився. Але емоції і спогади від нього – ні. І не закінчатись ніколи. Фестиваль ще раз показав, що КНЕУ – це родина. І не важливо, з якого ти факультету, курсу. Ми – сім'я, в якій дбають один про одного. А профком – це ваш надійний друг, який завжди поруч.

В єдності – наша сила!!!

КНЕУ долучається до освіти третього віку!

Редакція газети «Економіст»

14 вересня відбулася унікальна конференція за участі членів Вченої ради нашого університету та керівництва Міжнародної асоціації університетів третього віку (IAUTA). До головного корпусу КНЕУ завітали президент асоціації – професор з міжнародного туризму та економіки Тулузи-1 Франсуа ВЕЛЛАС (Франція) та директор тренінгової школи в Копенгагені доктор Габріель ВАРТОПЕАНУ (Данія), яких запросила до Києва громадська організація «Асоціація Університетів третього віку «Клепсидра». На зустрічі також були представники кафедри соціології, регіональної економіки і туризму, європейської інтеграції КНЕУ.

Іноземні гості розповіли учасникам конференції про новий європейський формат освітньої діяльності й наголосили, що сьогодні у Європі програми навчання для дорослих людей 50+ набули великої популярності. Продовження навчання після виходу на пенсію стало вже традицією, як і створення осередків для літніх людей. Більше того, європейські університети третього віку тепер об'єднуються в асоціації. Так IAUTA вже налічує більше 14 країн-учасниць, і не тільки з Європи, але й Азії, Африки, Південної Америки. Представники Міжнародної асоціації також торкнулися питання участі у програмах третього віку нашого університету.

Євген СЛУЦЬКИЙ — учений без кордонів

Впродовж життя доля нам дарує чимало вчителів і наставників, та лише одиниці з них западають в душу, а вдячна пам'ять зберігає їх роками та навіть десятиліттями. Чи хтось точно знає число викладачів, які своєю працею вписані в понад 110-літню історію нашого вищого навчального закладу?

Людмила РІНГІС

Голова правління клубу «Дорогами до прекрасного», член Національної спілки журналістів України

Це ж ціла армія професорів, доцентів, старших викладачів і асистентів — трударів освітянської ниви, що сумлінно забезпечують якість і стабільність навчального процесу. Окрасою історії стають імена особистостей, які за свої професійні, наукові й культурні досягнення шановані й визнані не тільки учнями та колегами, а й більш широкою спільнотою, нерідко аж до Світового рівня. Якщо викласти окремою книгою історію нашого університету в іменах, то від самого заснування й дотепер чимало відомих і видатних імен викладачів вишуться цікавими сторінками. Безумовно, однією з таких яскравих особистостей є Євген СЛУЦЬКИЙ — математик, економіст, суспільствознавець, поет, художник. Видатний учений, який своїми працями передбачив і сприяв появі нових наук через декілька десятиліть за межами свого земного життя.

Родовід та перша золота медаль

Дід СЛУЦЬКОГО по батькові служив у судовому відомстві Києва, вирізнявся надзвичайною чесністю, великих статків не мав, але вищу освіту синові надати зумів. Батько — Євген Макарійович, закінчив фізико-математичний факультет Київського університету Св. Володимира, за направленням працював наставником в учительській семінарії с. Нового Ярославської губернії. Саме тут у 1880 році народився й провів дитячі роки майбутній всесвітньо відомий учений. Коли йому було шість років, сім'я перебралася до Києва й невдовзі до Житомира за новим призначенням батька. У 1899 році Євген закінчив із золотою медаллю місцеву класичну гімназію і вступив на фізико-математичний факультет Київського університету. Кошти на проживання заробляв приватними уроками. Шлях до отримання диплома про вищу освіту був дуже непростим і затягнувся на дванадцять років.

Навчання і самовизначення

Початок ХХ століття ознаменувався похвалюваним політичним життям, особливо серед студентства. Активними демонстраціями виявляли непокору будь-якій несправедливості з боку уряду, міської влади та керівництва всіх рангів. Тогочасний міністр народної освіти Микола БОГОЛЕПОВ, аби заспокоїти бунтівних юнаків, охоче користувався правилом генерала ВАННОВСЬКОГО — віддавати учасників студентських акцій у солдати. Такої участі не уник і Євген

по «справі 183-х» за участь у сході в січні 1901 року. Щоправда, того ж року всіх покараних повернули до навчання, оскільки в кількох великих містах одразу здійнялася бурхлива хвиля студентських заворушень, і самого міністра вбив студент московського університету. У січні наступного року за участь у демонстрації проти наступного міністра Григорія ЗЕНГЕРА Євгена знов відрухували, і тепер без права вступу до вищих навчальних закладів Росії.

На допомогу прийшла бабуся, її коштом відправили Євгена вчитися до Мюнхенського політехнікуму. Однак машинобудування його зовсім не вабило. Провівши старанний самоаналіз своїх досягнень і невдач, Євген зробив чіткі висновки, що інженером йому не ста-

заборони, знову вступає до Київського університету. Тепер на юридичний факультет, там більше навчали політекономії та економіці.

Здобуття вищої освіти давалось не швидко. 1905-1906 навчальний рік пропав, оскільки студенти майже не вчилися і бойкотували екзамен. У березні 1908 «за хлопчачу витівку» (за пізнішою особистою оцінкою) знову на рік виключили. Напевне,

“Євген СЛУЦЬКИЙ — математик, економіст, суспільствознавець, поет, художник, видатний учений”

ти через недостатню розвинену зоруву пам'ять. З тієї ж причини не стати й політичним діячем, оскільки він знав за собою здатність нечітко запам'ятовувати обличчя, іноді плутати людей, з якими не один раз зустрічався. А ще в інженера, як і в політика, має бути не тільки сила думки, але й гостра кмітливість і блискуча реакція. А до нього результати усвідомлень, хоч і завжди надійні, та все ж приходять повільно. От математичні науки даються легко майже без напруження. Ось як сформулював молодий СЛУЦЬКИЙ свої міркування:

«Человек должен, конечно, работать в той области, куда влечет его индивидуальность... Где он в состоянии проявить ее шире и полнее, где он способен творить, то есть самостоятельно и с любовью работать».

«Мое дело — научная работа. К этому влечет меня весь склад моего ума и характера» — цей висновок по суті визначив життєву стежу СЛУЦЬКОГО.

Нове захоплення — політекономія

Технічні науки не цікавили, а от політекономією захопився всерйоз, студіював труді Рікардо, Маркса, Львіна (Леніна). Після російської буржуазно-демократичної революції 1905 року Євген повернувся з-за кордону. Оскільки царським Маніфестом були даровані певні свободи і скасовані деякі урядові правові

на цей раз Євген вже остаточно визначився між політикою і наукою. До того ж, активно включився до роботи Київського Товариства економістів. Відомо, що в 1909 році Митрофан ДОВНАР-ЗАПОЛЬСЬКИЙ і Костянтин ВОБЛИЙ заснували це Товариство при Київському комерційному інституті, як із необхідністю просвітництва — для поширення основ

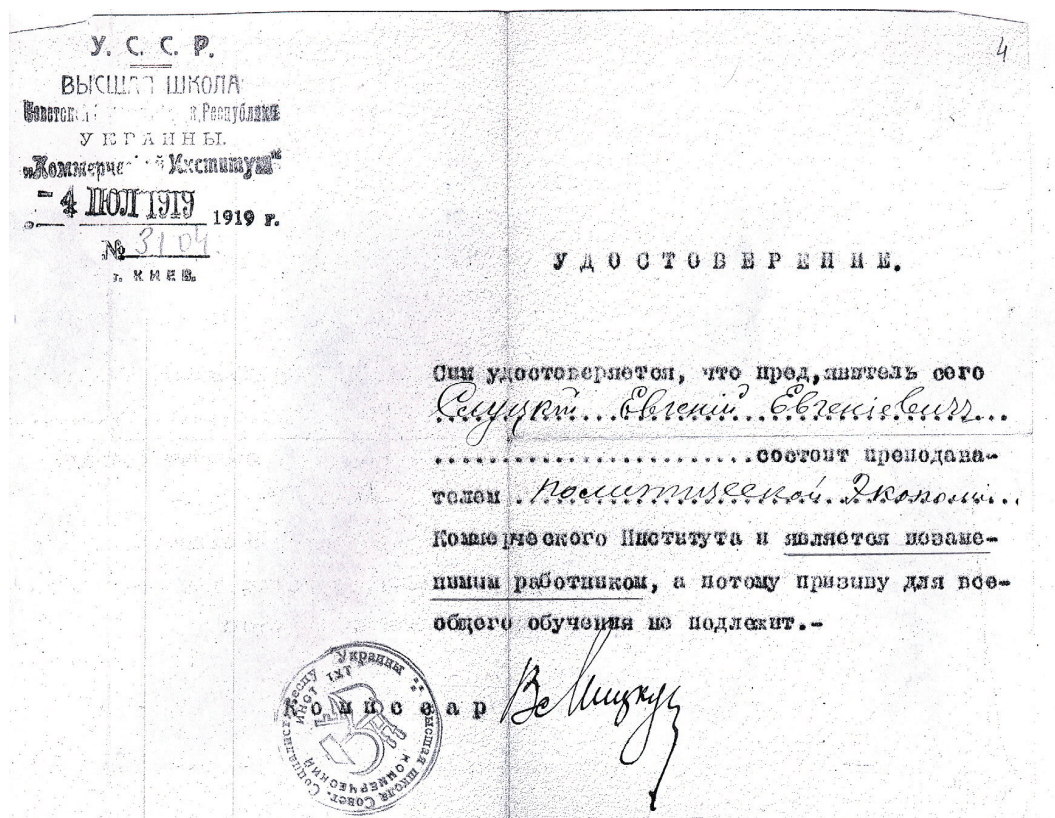
економічних знань серед працівників, так і з метою згуртувати найспроможніші наукові сили міста для вирішення нагальних потреб теоретичної економіки. Євген СЛУЦЬКИЙ вже у 1909 році став член-кореспондентом Товариства. І це було не випадково. Рівень набутої освіти вже на той момент (попри всі перипетії) був дуже пристойним — широкі знання з економічної теорії, математики, фізики, філософії, мистецтва.

Друга золота медаль

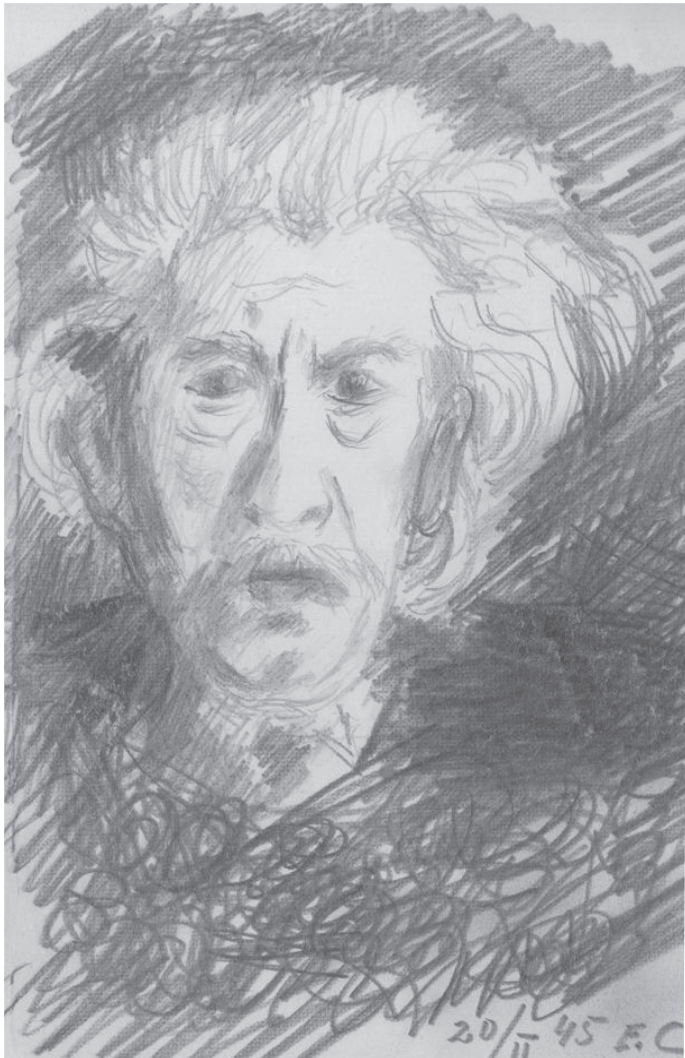
Нарешті в 1911 році Євген закінчив університет із дипломом першого ступеня та золотою медаллю за конкурсну роботу «Теория предельной полезности». Оскільки мав стійку

На фото Євген СЛУЦЬКИЙ

Незамінний працівник

Автопортрет Євгена СЛУЦЬКОГО

о кривых распределения». Зробив доповідь у Товаристві, роботу рекомендували до друку в «Известиях Киевского коммерческого института» перш ніж вона вийшла окремою книгою. Видання одразу високо оцінили київські провідні науковці. Завдячуючи саме цій книзі, Євген Євгенович наприкінці 1912 року був запрошений викладати у ККІ, який став для нього постійним місцем роботи до 1926 року.

Викладацька й наукова робота — нероздільні

Слід зазначити, молодий викладач дуже відповідально поставився до запрошення, адже ККІ з моменту його заснування у статусі Вищих комерційних курсів належав до категорії «вищої школи нового типу». Зумовлені активним розвитком капіталізму,

вони відкриваються наприкінці 19-го століття спочатку у Німеччині, потім у Італії, а в Росії першою такою школою з 1902 року вважалось економічне відділення Санкт-Петербурзького політехнічного інституту. Згодом з'явилося аналогічне відділення у Ризі, й вже у 1906 році майже одночасно вищі комерційні курси в Москві й у Києві (саме ті, що

репутацію «неблагонадійного», то працювати в університеті його не залишили, і підготовку до іспитів на звання магістра мав проводити самостійно. Підпрацьовував позаштатним викладачем політекономії та законодавства у приватному комерційному училищі. Давня зацікавленість економікою й неабиякі математичні здібності переросли в чітко усвідомлені плани займатись приклад-

“Мое дело — научная работа. К этому влечет меня весь склад моего ума и характера”
Євген СЛУЦЬКИЙ

ною до економіки математикою, особливо новими її напрямками.

Опрацювавши щойно видану книгу «Элементарное пособие к применению методов Гаусса и Пирсона при оценке ошибок в статистике и биологии» (це було перше викладення російською найновіших досягнень статистиків англійської школи), а також проштудіювавши ще декілька першоджерел, Євген за рік написав свою працю «Теория корреляции и элементы учения

реорганизовались у ККІ, КИНГ, КФЕІ, а з часом перетворилися в наш КНЕУ).

Чим відрізнялись нові вищі школи від тогочасних університетів та інститутів. Їх головна особливість полягала в тому, що надавалась широка економічна і разом з тим юридична освіта, крім глибоких теоретичних знань, спеціаліста озброювали практичними навичками. Методи викладання в такій школі не практикувалися до того в жодному вузі навіть за кордоном. Поеднання лекцій, семінарів,

Якщо хочеш навчати інших, спершу багаті вчися сам.

Григорій СКОВОРОДА

просемінарів, практичних і лабораторних робіт, дослідницьких вправ — все це було важливим. Студентам-економістам викладали математику, фізику, хімію, технологію, вважалося, що вони мають розуміти методи не тільки соціальних, а й природничих наук та здатні застосовувати це практично. До того ж, переважна більшість вільно володіла кількома іноземними мовами й були обізнані з досягненнями науки в інших країнах.

Тож, поїхавши до Санкт-Петербурга, аби у Міністерстві торгівлі й промисловості, якому був підпорядкований ККІ, отримати спеціальний дозвіл штатно працювати у вищому закладі, СЛУЦЬКИЙ не проминув завітати до економічного факультету Політехніки, щоб познайомитися з Олександром ЧУПРОВИМ, подарувати «Теорію кореляції...» найвідомішому на той час представнику російської школи

роки у його особі знайшов собі надійного друга. Вони одразу відчували спорідненість душ і збіжність інтересів. Ім'я і цього видатного вченого та його багатий внесок у світову науку гідно поціновані спеціалістами, а для пересічного читача цікавим буде його нарис «Жизнь и научная деятельность Е. Е. СЛУЦЬКОГО», виданий у 1959 році через десять років після смерті друга й соратника. Сердечністю вірного друга, щирою повагою однодумця й помічника у спільних наукових справах насичена ця робота, що має і найбільший бібліографічний перелік (але далеко не повний список наукових трудів, деякі й донині знаходяться у декількох закритих архівах, а ще невідома кількість ненадрукованих і незавершених праць просто зникла, коли СЛУЦЬКОГО евакуювали до Ташкента, а його валізи з паперами випадково! відправили до Іркутська).

“В 1911 році Євген закінчив університет із дипломом першого ступеня та золотою медаллю за конкурсну роботу «Теория предельной полезности»”

статистиків та детальніше довідатись, як проводяться лекційні й семінарські заняття. Олександр Олександрович, який блискуче поєднував талант ученого з талантом викладача, вважав, що лекція не має конкурувати з підручником, який студент здатен опрацювати сам. Тому його лекції являли собою скоріше показові наукові дослідження. Тобто, ставиться проблема, детально охарактеризована конкретикою цифр, оперуючи якими й розмірковуючи по ходу, проводиться аналіз, допоки поступово всі разом приходять ніби до власного висновку. Отже, талановитий педагог вчив науково думати, а тих, що найкраще виявили себе, залучав до своїх наукових досліджень. Варто додати, що по завершенні навчання студент мав написати дипломну роботу для отримання звання кандидата економічних наук.

І хоч вище згаданого спеціального дозволу від Міністерства СЛУЦЬКИЙ так і не отримав, та був задоволений своїми враженнями від наукової школи, подібну до якої планував створити у ККІ. А від самого ЧУПРОВА Євген Євгенович отримав запрошення попрацювати спільно над перекладом англійського видання Дж. Едні ЮЛА «Введение в теорию статистики». А ще під час того доленосного візиту до Політехніки Євген СЛУЦЬКИЙ зазнайомився з талановитим учнем школи — Миколою ЧЕТВЕРИКОВИМ, і на довгі

Щодо років роботи СЛУЦЬКОГО у Київському комерційному інституті, які зрозуміло становлять для нас підвищений інтерес, раджу зацікавленому читачеві не шукати про це на сайті «Галерея економістів» чи у «Вікіпедії» або серед численних надрукованих досліджень сучасних науковців, а одразу звернутися до видання КНЕУ 2006 року «Є. Слутський. Теорія граничної корисності» (укладачі В. М. ФЕЩЕНКО та Т. В. КУРИЛЕНКО). Це і є перше видання знайденої в архіві й перекладеної українською дипломної роботи Євгена Євгеновича. За словами відомого вченого Бориса ГНЕДЕНКА, цю конкурсну студентську роботу, зроблену «під кутом зору математики, що досліджує економіку» того часу «до кінця не зрозуміли ні математики, ні економісти», і взагалі з сучасних йому вчених мало хто розумів, настільки він випередив час. Вступ до книги дещо висвітлює «київський період життя» видатного вченого, а вміщені ілюстрації надають можливість уявити й зрозуміти складнощі цих років. Що являв собою наш навчальний заклад того періоду — це тема окремої статті.

Детальніше почитати про таланти й обдарування Євгена СЛУЦЬКОГО — поета, літературознавця, філософа, перекладача творів відомих поетів з англійської, німецької й навіть бенгальської мов, можна зокрема у книзі «Мереживо часу» (К, КНЕУ, 2011).

На фото викладачі ККІ (1914 р.) зліва направо: Петро СЛЬОЗКІН, Євген СЛУЦЬКИЙ, Володимир БАЖАЄВ, Олександр РУСОВ, Митрофан ДОВНАР-ЗАПОЛЬСЬКИЙ, Костянтин ВОБЛИЙ

ЛЮДИ, ЯКІ ЗМІНЮЮТЬ СВІТ

Першого жовтня цього року ми відзначаємо День вчителя – свято людей, які долучаються до народження сучасної, креативної, творчої особистості. Освічених людей з педагогічним даром цінували у всі віки й у всіх країнах. Причому ознаки поваги різняться залежно від континенту і регіону.

Parlez-vous Français?

Ciência do Brasil

Educación en Argentina

中国科学

Французький початок

Старт святкування Дня освітян відбувся 5 жовтня 1966 року у Парижі. У цей день на особливій конференції представники ЮНЕСКО та Міжнародної організації праці підписали спец угоду під назвою – «Рекомендації, що стосуються статусу вчителів», де були прописані права педагогів та їх особливе місце у житті суспільства. А через 30 років ООН офіційно затвердила Всесвітній день учителя, обравши для його проведення дату паризької конференції. З того часу одні країни, їх більшість, віншують педагогів 5 жовтня, інші обрали час національного свята на початку жовтня, як от ми, а хтось – весну чи зиму.

education of the USA

США: отримати тотальні знижки

Американське свято почалося з Матті Віт Вудрідж – звичайної учительки з Арканзасу. Їй спало на думку, що вчителі, які так дбають про майбутнє цілої країни, не мають власного свята. Отож, вона написала купу листів у різні державні заклади. Та марно, ніхто не поставився до неї всерйоз. Окрім... Елеонори Рузвельт, дружини президента, яка випадково побачила лист вчительки й почала активно його лобювати. Звісно, конгресмени чинили опір, але у 1953 році свято таки призначили. І припало воно на весну. Цікаво, що у США відзначають не день вчителя, а Тиждень вдячності педагогам. Цікаво, що у цей час практично всі магазини і торговельні центри дарують вчителям величезні знижки.

Бразилія: чаювати з домашнім печивом

Бразильці першими у світі офіційно оголосили про День учителя – 15 жовтня 1827 року, коли був прийнятий Наказ про елементарне навчання. Він наголошував на необхідності побудувати школи у кожному куточку країни, аби діти навчалися читанню і письму. Наказ підписали й забули. І згадали лише тоді, коли вчителі нагадали самі про себе, вирішивши зробити собі незапланований вихідний. Виявляється, бразильський семестр триває з 1 червня до 15 грудня з 10-ма законними днями відпустки. Тому зайвий вихідний не завадить, вирішили викладачі маленької школи в містечку Сан-Пауло. І привід швидко знайшовся – річниця прийняття Наказу про елементарне навчання.

І хоча дозвіл на вихідний вони не отримали, проте у цей день ніхто не вчить. Учні приносять солодощі й п'ють чай у класах, спілкуючись на вільні теми. І це працює. У Бразилії між учителем і учнем встановлюються дуже тісні стосунки – вони обіймаються при зустрічі й прощанні та друзять сім'ями. До речі, малі бразильці йдуть до школи не у 6-7 років, а у 4.

Education in Australia

Австралія: влаштувати карнавал

Австралія святкує День працівників освіти в останню п'ятницю жовтня. Та не просто святкує, а поринає у вихор суцільних карнавалів та святкової ходи у великих містах континенту. Особливість – яскрава вулична ілюмінація та святковий феєрверк.

Аргентина: веселитися і спілкуватися

Варгентинців День вчителя – одне з головних національних свят, його відзначають 11 вересня. Цей день – законний вихідний, проте діти не забувають навідатися до своїх наставників.

Цього дня усі згадують президента Домінго Фаустіно Сармьєнто – великого просвітника й педагога. За роки його правління пройшли найбільші й найефективніші реформи в освіті, без яких освітня система країни лишалася б на низькому рівні. Він заснував Морську та Військову школи, школи агрономії та лісового господарства, сприяв появі початкових шкіл у багатьох провінціях країни, а також приділяв величезну увагу постійному професійному вдосконаленню вчителів. Саме він запровадив перші курси та тренінги для вчителів.

Індія: змагання серед студентів і викладачів

Індійці надзвичайно шанують своїх наставників. Раніше їх називали «мадам». Це свято широко відзначається школярами та студентами 5 вересня – у День народження доктора Сарвепаллі Радхакрішнана – талановитого педагога, дипломата і президента Індії. Усі учні вдягаються у парадний одяг і відправляються до своїх педагогів. У деяких навчальних закладах школярі чи студенти міняються з викладачами місцями – влаштовують день самоврядування. Цього дня влаштовують концерти, спектаклі, конкурси й спортивні змагання, як серед студентів, так і викладачів.

Китай: вимити вчителю ноги!

Китайці – народ, який дуже шанобливо ставиться до своїх наставників, де професія вчителя була престижною ще за часів Середньовіччя. Щоправда, на офіційному рівні день освітян затвердили лише у 1985 році. Отож, 10 вересня китайці влаштовують урочисті заходи, масові мітинги, концерти, церемонії нагородження вчителів. Як і у нас, сучасні китайські учні та студенти дарують своїм педагогам квіти й подарунки. Та з давнини перекочувала й одна оригінальна традиція: найкращі учні мийуть своїм учителям ноги на знак пошани. Ця процедура відбувається не у класі перед іншими учнями, а надзвичайно врочисто – на сцені під час святкового концерту перед об'єктивами фото- та телекамер.

studium v České republice

Чехія: вибрати найкращих

Чехи досить скромно святкують День вчителя у березні. Дата присвячена їх видатному земляку і вченому Яну Амосу КОМЕНСЬКОМУ. Саме він 400 років тому запропонував ділити дітей на класи, заняття – на уроки, а вкінці навчального року складати іспити. Раді цьому діти чи ні, але факт лишається фактом. Родзинкою свята є анкетування школярів та визначення за його результатами кращого вчителя у кожній школі. До речі, чеські діти практично не дарують педагогам букети, а створюють вишукані живі композиції.

У матеріалі використана інформація з Інтернет-ресурсів

СПОГАДИ ПРО КНЕУ: поради для першокурсників

Дозвольте відрекомендуватися. Мене звати Марія Василенко. У КНЕУ мене пам'ятають як Машеньку Кириченко. Саме так тепло і привітно прийняли мене тут 15 років тому. Диву даюся, що стільки часу минуло. Спогади про студентські роки дуже яскраві і досі змушують серце прискорено битися. Деякими я хочу поділитися з вами, шановні першокурсники.

Марія ВАСИЛЕНКО (КИРИЧЕНКО)
Випускниця КНЕУ 2007 року, член клубу
«Дорогами до прекрасного»

Гуртожиток

Оскільки я потрапила на факультет економіки та управління, то поселили мене до гуртожитку №4. Тут я не почувалася безпечно, ба, навіть заснути не могла через гуркіт трамваїв та скрип коліс. Мене підселили п'ятою, і дівчата в кімнаті почувалися скумбріями у маленькому акваріумі. Спочатку це був шок. Потім бажання втриматися. Потім щось стало виходити і вже було навіть самій цікаво, чи впораюся з труднощами. Скажу одразу, що без підтримки друзів нічого б не вийшло.

Порада. Навіть гуртожиток може стати домом, якщо відкрити своє серце для друзів, нових знайомств, прекрасного спілкування, можливості отримувати кайф від простих речей. А ще дім – це місце, про яке піклуєшся, куди хочуть приходити люди, які стали тобі близькими.

Навчальні корпуси

Для скромної розгубленої юнки з периферії навчальні корпуси КНЕУ здавалися розкішними та неймовірно просторими. Перший курс минув у п'ятому корпусі, що на вулиці Мельникова. Обожаю трояндові клумби, недосяжно високі стелі аудиторій для лекцій, блакитна шпукатурка чомусь асоціювалася з Маріїнським палацом. Але перший корпус запав у серце глибше. Бібліотека знаходилася саме тут і вона була чудово організована, там було світло, просторо, спокійно. Подобалися великі вікна аудиторій, довгі затінені коридори поверхів.

Порада. Атмосфера навчальних корпусів КНЕУ особлива. Це простір для зростання, розкриття здібностей і самовдосконалення кожної молодої особистості, яка переступає поріг університету.

Одногрупники

В цьому університеті без перебільшень навчаються прекрасні люди. Кожен пройшов випробування, аби бути зарахованим, тому володіє певними здібностями і талантами, які, поєднуючись гарними стосунками або й дружбою, сприяють народженню великих та перспективних проєктів.

Порада. Не дивіться на своїх одногрупників, як на випадкових тимчасових сусідів. Намагайтеся розгледіти у них однодумців, споріднені душі, прийміть їх як друзів, лідерів. Кожен буде унікальним: у чомусь сильним, у чомусь слабким. Але однозначно кожен достойний поваги, розуміння і прийняття. Як і ви.

Викладачі

Викладачі в КНЕУ нагадують одночасно батьків, шкільних вчителів, наставників і трішки роботодавців. Далі пішла статистика (приблизно): 60% – нормальні адекватні педагоги, 20% – диваки, і ще 20% – Великі Люди, яких ви точно з почуттям вдячності пам'ятатимете все життя.

Порада. Як взаємодіяти з кожним із викладачів, кожен з вас вчиться на власному досвіді. Тут порада така ж: бачити в кожному живу людину з певною історією за плечима. Поважати, по можливості прислухатися, намагатися перейняти максимум знань і дякувати. Щира вдячність значить для справжнього викладача більше, ніж ми думаємо.

Іспити

Я страшенно боялася усних іспитів. Тож коли дізналася, що в КНЕУ іспити виключно письмові, відчула неймовірне полегшення. Кожен знаходив те, що йому підходило: добре вчився протягом семестру або вивчав основне за одну ніч, писав конспекти поступово або готував шпаргалки (це теж підготовча робота!). Я думала, що підготовка до екзаменів показувала, як кожен з нас здаватиме свої іспити пізніше, у реальному житті. Але часом той, хто був відмінником, в дійсності «провалювався». Натомість «трієчники» легше долали труднощі, ризикували, випробовували себе у новому.

Порада. Якщо прагнете успіху, полюбіть падіння, промахи та помилки – вони вчитимуть більше, ніж перемоги. Одразу шукайте «свое» – те, над чим цікаво працювати 24 години на добу без перерви на їжу й сон.

Конференції

Чи мені було пороблено, але маю щедрий кошик страхів. І ні, щоб спокійненько тягнути його з собою, – маю схильність по одному витягувати і заглядати прямо в очі. Страх темряви лікувався нічними прогулянками, страх глибини – спробами навчитися плавати, страх висоти – спостереженнями за світом із даху дев'ятиповерхівки. Для боротьби зі страхом публічних виступів чудово підходить участь у наукових студентських конференціях.

Порада. Саме підготовка до конференції допомагає зібрати в кулак найкращі здібності, навички та знання. А потім перед публікою одним ударом вибити з голови свої страхи, сумніви та невпевненість!

Якщо маєте бажання зростати, а також знаходити справжніх однодумців, йдіть на конференції. Не за перемогою над іншими студентами, а за перемогою над собою.

Пари

На семінарах значно веселіше, ніж на лекціях. А на практичних заняттях іще краще. Про що це говорить? Чим більше спілкування, чим тісніший контакт з одногрупниками, викладачем і більше зворотного зв'язку, тим кращий результат.

Порада. Важливо прийняти свою роль учня, прийняти факт «завжди є чому по-

вчитися!». І ще важливий реальний приклад. Тому найбільше студенти люблять екскурсії на підприємства.

Дозвольте старшим проводити для вас екскурсії у життя. Теорія без практики мертва.

Кохання

Навчання в університеті найчастіше припадає приблизно на вік від 17-18 до 22-23 років. У цьому віці ми чудово усвідомлюємо свої гендерні особливості, володіємо навичками флірту, маємо цілком осмислене бажання подібати, приваблювати і любити. І викладачі нічого не можуть з цим подіяти.

Порада. Закоханість може найталановитішого студента привести у стан глибокого афекту. А може відсталого скромнягу зробити сильним, цілеспрямованим та впевненим у собі. Кохання, як ніж: можна поранити людину або прокласти собі дорогу крізь нетрі джунглів. Маєте зробити вибір.

Смисл

Навчання в українських вишах трохи дивне. Припустимо, ви вирішили стати бухгалтером і потрапили на обраний факультет. Думаєте, вам із першого ж заняття розкажуть про бухгалтерський облік? Дзуськи. Українські бухгалтери мають знати етику та естетику, логіку, філософію, релігієзнавство, українську літературу, теорію ймовірностей та вищу математику... Перші два роки ви не раз ставитимете собі запитання: а який у всьому цьому смисл?

Порада. А смисл у вмінні будувати взаємовідносини з різними людьми, у вмінні вчитися абсолютно новому та складному. Цінність молодого спеціаліста, який вперше приходить на роботу, у здатності влитися в колектив, слухати і чути настанови старших, вмінні виявляти проблеми, вивчати їх та знаходити варіанти вирішення, пропонувати нове, відштовхуючись від старого.

P. S. Ви будете здивовані побачити себе через 4-5 років зовсім іншими, такими дорослими і красивими. Такими сповненими сил і амбіцій, віри в себе і свій шлях, готовими до будь-яких випробувань життя. А ще розумними, успішними, щасливими. Все це буде неодмінно. Бо вибір зроблено, гра почалася. Тож... Welcome! And good luck!

Випускники КНЕУ 2007 року

Культурне відродження Трипілля

Україна – країна з могутньою тисячолітньою історією, з родючими землями, мелодійною та співучою мовою. Історія нашої держави почала формуватись задовго до сьогоднішнього дня. Спробуймо розібратися, якими ж були перші поселення наших предків. Як вони жили, чим займалися і який слід лишили на цій землі?

Команда організаторів фестивалю Трипільської культури, м. Ірпін

Анастасія ЗАПРОВОДЮК

Провідний фахівець з управління проектами інноваційних технологій у вищій школі, Інститут вищої освіти, azaprovodiuk@kneu.edu.ua

В четвертому тисячолітті до н. е. на нинішніх теренах нашої країни з'явилися перші поселення людей, які протягом трьох тисячоліть утворили могутню цивілізацію – Трипільську. Це умовна назва спільності племен, які мешкали на землях сучасної України, Молдови й частини Румунії з 5 400 до 2 750 р. до н. е. З одного боку, здавалося б, неймовірно давно. А з іншого, якщо вважати, що тривалість покоління становить 25 років, це лише 300–180 поколінь тому.

Територія поширення

Першовідкривачем трипільської культури вважається археолог Вікентій ХВОЙКА, який в 1896 році проводив розкопки біля села Трипіль і виявив пам'ятки культури, які й сьогодні належать до найцікавіших загадок історії. В Україні знайшли понад дві тисячі предметів трипільської культури. Територія поширення давньої культури від часів її відкриття і до сьогодні належала різним державам, що спричинило появу трьох назв – Кукутень в Румунії, мальованої кераміки в Галичині і Буковині та трипільської культури на Поділлі, Черкащині та Київщині. Тільки на території України знайдено понад 1000 стоянок трипільської культури. Поступово трипільці розселилися в Придністров'ї, на Волині, південно-західному Причорномор'ї. Загальна кількість населення, що мешкало на території, що відноситься до трипільської культури, досягла небувалої на ті часи величини – за різними оцінками, від 400 тисяч до 2 мільйонів осіб.

Трипільці будували родові або племінні поселення, які налічували від десятка до сотні житлових і господарських споруд. Одна з найцікавіших рис трипільської культури – це її міста – величезні поселення

площею до 400 га, що вміщували більше 2000 будинків і 25 тисяч жителів. Декілька таких величезних поселень було виявлено в районі Умані, в середині течії Південного Бугу, а також в межах річки Дністра і Лозини. У той час це були найбільші поселення на території Європи. У трипільських протомістах (як їх називають дослідники) вже існувала квартальна забудова, багато будинків мали два або й три поверхи. Час від часу трипільці залишали свої поселення і переходили на нове місце.

Рід занять трипільців

У ткацтві і прядінні жителі Трипілья досягли чималих успіхів. Вони уміли ткати полотна і робити килими, освоїли в'язку панчішного типу. Але головним їх досягненням була кераміка. Хоча гончарний круг ще не був відомий трипільським майстрам, їх вироби вражають різноманітністю і витонченістю форм. Для розпису глиняного посуду широко застосовувалися мінеральні фарби (біла, жовта, червона і чорна), а обпалювали її в спеціальних печах. Часто на кераміку наносився орнамент. У кожній племінній групі були свої різновиди посуду, традиції і прикраси. Судячи по зображенням на посуді та фігурках людей, тваринних і міфічних істот, культ віри трипільців був досить складним. Головною богинею трипільців була так звана «Велика мати усього сущого», богиня родючості. У образному світосприйнятті трипільців запліднення жінки дорівнювало посіву на полі; богиня ототожнювалася з годувальницею-нивою. Ймовірно, тому жіночі статуетки робили з глини, додаючи до неї зерна і борошно.

Особливе місце в житті трипільців належало Храму. Він був яскраво розфарбований, з орнаментом, високими арками, хрестоподібним вівтарем і жертвовою чашею. Наталія БУРДО, яка займалася реконструкцією сакрального комплексу Трипілья, дійшла висновку, що в основі трипільського храму втілено ідею Відродження: через певні ритуали людина прагнула досягти безсмертя своєї душі.

Причини зникнення

Зникнення трипільської культури – не менша загадка, ніж походження трипільців. Приблизно у 2000 році до н. е. її слід втрачається. Цілком можливо, трипільська культура повільно зійшла нанівець у результаті зміни клімату. Він став набагато посушливішим, що позначилося на землеробстві. Учені знаходили предмети, схожі на трипільські, в багатьох місцях – на території сучасних Британських островів, Близького Сходу, Єгипту, Греції, Італії і навіть в Сахарі. Науковці знайшли на Західній Україні ряд підземних споруд, в яких, як припускають, мешкали представни-

був представлений на Всесвітньому кубку «Enactus» у Південній Африці і отримав визнання Організації Об'єднаних Націй як такий, що відповідає трьом глобальним цілям сталого розвитку.

Протягом останніх років проект здобув любов і шанування студентів, аспірантів і співробітників університету. Восени 2016 року в Київському національному економічному університеті було проведено круглий стіл «Трипілля: цивілізація творців», в якому брав участь Президент України 2005-2010 років – Віктор ЮЩЕНКО, який розповів про важливість трипільської культури та роль її відтворення для українців. Віктор Андрійович активно підтримує наш проект та поширює інформацію про нього у бізнес-колах та політичній спільноті. У травні 2017 року у місті Ірпін спільно з Ірпінською агенцією розвитку та Ірпінською міською радою було проведено фестиваль «Трипілля: цивілізація творців». Під час події відбулась виставка реконструкцій трипільської кераміки та інформаційного центру «Трипілля»; було проведено майстер-класи з ліпки глиняних виробів, писанкарства, розмальовки, виготовлення лялькотанок і ткацтва; пізнавальний лекторій з переглядом фільму про Трипільську культуру «Світло для світу», а також концерт за участю талановитих та креативних українських гуртів: VrodaRodu, The Doox, а також дитячого ансамблю «Зернятко».

Крім того, в межах проекту в першому корпусі у Музеї історії КНЕУ було відкрито постійну виставку реконструкцій трипільської кераміки, з якою всі охочі мають можливість ознайомитись. Про проект є можливість дізнатись більше на сайті команди Енактус КНЕУ. Наразі проводиться робота з подальшого розвитку проекту «Трипілля: цивілізація творців», тож запрошуємо до співпраці!

На моє переконання, в Україні Трипільська культура збереглася у пережитках і залишила по собі виразні сліди. Український народ зберіг спорідненість зі своїми пращурами, що населяли проукраїнські землі задовго до появи слов'ян. Розписування хат, печей, коминів, геометричні та рослинні орнаменти, що використовуються й досі у килимарстві, гончарстві, різьбленні, вишивках, писанках – це саме ті ланки, що несуть у собі зв'язок тисячоліть, культур, зв'язок поколінь.

Президент Міжнародної асоціації університетів третього віку (IAUTA) професор Франсуа ВЕЛІАС (Франція), який відвідав нашу Альма Матер наприкінці вересня, високо оцінив виставку «Трипільська культура», яка представлена в Музеї університету. На згадку про Україну та КНЕУ пан ВЕЛІАС отримав у подарунок сувенір за мотивами трипільської кераміки.

У статті використано матеріали досліджень та Інтернет-ресурсу, зокрема we.org.ua

Трипільська мальована кераміка

ки пізньої трипільської культури. На півдні Тернопільської області за останній час було виявлено п'ять печерних стоянок, які за віком відповідають періоду заходу Трипілья. Археологічні роботи ведуться, зокрема, в печері Вертеба біля села Більче-Золото. Ця печера була відома історикам ще з XIX століття, але наукові дослідження тут почалися тільки у кінці XX століття. У печері були знайдені залишки трипільської кераміки, характерні обереги і наскальні зображення бика, – однієї з головних тварин Трипілья. Фахівці Інституту археології НАН України вважають, що під землею трипільські племена загнали сильні зовнішні вороги, притягнені їх багатствами, і сподіваються знайти цьому підтвердження.

Трипілля в КНЕУ

Надбання Трипільської цивілізації не залишило байдужими і наших студентів. У 2015 році команда КНЕУ відомого міжнародного конкурсу «Enactus» започаткувала перший в Україні проект популяризації історико-археологічних надбань «Трипілля: цивілізація творців». Ідея поширення трипільської культури виникла на основі співпраці з народною майстринею Людмилою СМОЛЯКОВОЮ. Проект

Трипільський храм

